

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

ZAPISNIK

o nadaljevanju glavne obravnave

sestavljen dne **6.3.2014** pri Okrožnem sodišču v Kopru v kazenski zadevi **zoper obt. Braneta Gorše, obt. Barbaro Gorše, obt. Vlada Petek, obt. Rudolfa Trček, zaradi kaznivega dejanja poslovne goljufije po II. in I. odst. 228. čl. KZ-1 in drugih**, po obtožbi Specializiranega državnega tožilstva RS, opr. št. KT-S 7/13, z dne 7.5.2013.

NAVZOČI:

Predsednik senata: JULIJAN GLAVINA
Sodnika porotnika: DINO BOŽIČ
ZVONKO ŠTEVANEC
Zapisnikarica: MAJDA MEČULJ
Višja državna
tožilka: BARBARA MILIČ ROŽMAN
Obtoženec: BRANE GORŠE
Zagovornik: ODV. EMIL ZAKONJŠEK
Obtoženec: BARBARA GORŠE
Zagovornik: substitut odv. Gorazda Fišerja
ODV. ROMAN SEVŠEK
Obtoženec: VLADO PETEK
Zagovornik: substitutinja odv. dr. Blaža Kovačič Mlinarja
ODV. TEA MLINAR KOVAČIČ
Obtoženec: RUDOLF TRČEK
Zagovornik: substitut odv. Jurija Klešnika
ODV. SAMO LOGAR

Začetek ob 9.00 uri.

Ob oklicu zadeve se ugotovi, da so na glavno obravnavo pristopili obt. Brane Gorše, ki ga privedejo pravosodni policisti ZPKZ Koper, njegov zagovornik odv. Emil Zakonjšek, obt. Barbara Gorše, substitut zagovornika odv. Gorazda Fišerja iz Ljubljane odv. Roman Sevšek, kateri je že na prejšnji gl. obravnavi v spis vložil substitucijsko pooblastilo, obt. Vlado Petek, substitutinja odv. dr. Blaža Kovačič Mlinarja iz Ljubljane odv. Tea Mlinar Kovačič, ki je že na prejšnji gl. obravnavi v spis vložila substitucijsko pooblastilo, obt. Rudolf Trček in substitut zagovornika odv. Jurija Klešnika iz Ljubljane odv. Samo Logar, ki v spis vloži substitucijsko pooblastilo z dne 5.3.2014, za Specializirano državno tožilstvo RS je pristopila višja državna tožilka Barbara Milič Rožman.

Ugotovi se, da je na glavno obravnavo pristopila priča Franc Gorše, vabilo za pričo Matjaža Bizjaka ni izkazano.

Senat sprejme

s k l e p:

1.

Glavna obravnava se nadaljuje z dokazovanjem.

2.

Da se v zvezi z odvzemom premoženjske koristi zaslišijo priči Franc Gorše in Matjaž Bizjak kot družbenika družbe Finis d.o.o., Rudolf Trček kot zastopnik družbe Finesto najem d.o.o. in obt. Brane Gorše.

Pristopi priča Franc Gorše, z osebnimi podatki: sin Ludvika, rojen 2.7.1935 v Podhosti, stanujoč Pot čez gmajno 36, Ljubljana, upokojenec, po poklicu šofer, oče obt. Braneta Goršeta.

Pričo se najprej opozori o tem, da je na podlagi 236. čl. ZKP oproščena dolžnosti pričevanja, da pa se lahko tej pravici odpove. Priča nato izjavi, da se sklicuje na to pravico ter izjavi, da v tem postopku ne bo pričala, glede na zgoraj dani pravni pouk.

Priča ne uveljavlja stroškov za prihod na sodišče in se jo v soglasju s strankami odpusti.

Pristopi obt. Rudolf Trček, opozori se ga na že dani pravni pouk za obtoženca na začetku gl. obravnave.

Na vprašanje predsednika senata povem, da sem bil jaz lastnik prostorov kot fizična oseba in sicer posameznih delov stavbe št. 7, 9 in 12 v stavbi 9361, k.o. 1723 Vič. Nato sem jaz te prostore dal v najem Odvetniški družbi Gorše. V tej zvezi je bila tudi sklenjena prodajna pogodba z namenom, da odvetniška družba te prostore kupi. To je bilo v začetku leta 2012. Dogovorjeno je, da se bodo poslovni prostori odplačali v roku 10 let. Glede na to, da je bil nato zoper odv. Goršeta odrejen pripor, je prišlo do spremembe, saj ni bilo več možnosti, da bi se ti prostori poplačali. Dogovorila sva se, da prvotno kupoprodajno pogodbo razveljaviva. Tako je prišlo do tega, da je Odvetniška družba Gorše prodala te poslovne prostore družbi Finesto najem d.o.o., katere zakoniti zastopnik sem jaz. V zvezi s prvotno kupoprodajno pogodbo je bil ustanovljen zemljiški dolg, na podlagi katerega se je odvetniška družba vpisala v zemljiško knjigo. Zemljiško pismo je dobil

lastnik te nepremičnine, v tistem času je bil to obt. Gorše, ki pa mi tega zemljiškega pisma še ni predal. Predal pa ga ni zato, ker je obt. Gorše že na prejšnjih gl. obravnavah povedal, da so mu policisti pri hišni preiskavi odvzeli druge dokumente, ki niso bili v zvezi z obravnavanim postopkom. Tako bi mi moral obt. Gorše predati to zemljiško pismo, pa mi ga iz teh razlogov še ni predal. Sam ne bi imel ničesar za dodati, saj sem vse povedal. Povem, da sem v zvezi s sklepom o odreditvi začasnega zavarovanja, zahteva za odvzem premoženjske koristi, podal ugovor o katerem je sodišče že odločalo, pri čemer se tudi danes sklicujem na že podane ugovorne navedbe.

Na vprašanje obt. Braneta Goršeta ali drži podatek v spisu, da je bilo v zvezi s plačilom kupnine plačano na račun družbe Finesto najem d.o.o. dvakrat po 10.000,00 Eur, kar pa je bilo kasneje pri razveljavitvi pogodbe upoštevano kot odškodnina, obt. Rudolf Trček slednje potrdim.

Na vprašanje predsednika senata, da je bilo v prvotno sklenjeni kupoprodajni pogodbi, po kateri sem Rudolf Trček odvetniški družbi prodal poslovne prostore za 335.000,00 Eur, morda dogovorjeno zavarovanje za primer neplačila odgovorim, da v kolikor ne bi bila plačana kupnina v celoti v roku 10 let, pogodba ne bi bila veljavna. Pojasnim, da do razveljavitve te pogodbe obt. Gorše je meni plačal dvakrat po 10.000,00 Eur. To je predstavljalo del kupnine. V zvezi s samo uporabnino poslovnih prostorov pa ni bilo nič obračunano, razen tekočih stroškov. Še enkrat povem, da je bil v zvezi s prvo kupoprodajno pogodbo ustanovljen zemljiški dolg, izdano je bilo zemljiško pismo, kateri prvi imetnik je bila Odvetniška družba Gorše, glede na to, da ni bila plačana v celoti kupnina, pa bi mi moral Gorše izročiti to zemljiško pismo v zavarovanje plačila, kar pa zgoraj obrazloženo ni bilo storjeno. Po drugi sklenjeni prodajni pogodbi pa je Odvetniška družba Gorše družbi Finesto najem d.o.o. prodala poslovne prostore, s tem da Finesto najem d.o.o. je tudi prevzela vse obveznosti iz prvotne pogodbe in tako mora plačati kupnino za poslovne prostore meni kot fizični osebi. To zemljiško pismo bi moral jaz dobiti. Na vprašanje kdo bi moral plačati DDV odgovorim, da prodajalec, to je v primeru druge prodajne pogodbe Odvetniška družba Gorše.

Ugotovi se, da za obtoženca ni drugih vprašanj.

Pristopi obt. Brane Gorše, opozori se ga na že dani pravni pouk za obtoženca na začetku gl. obravnave.

Poslovni prostori odvetniške družbe so bili vzeti v najem od ustanovitve odvetniške družbe dalje, mislim da v letu 2007. Sklenjena je bila najemna pogodba za uporabo teh prostorov, po kateri se je plačevala najemnina tako za same prostore kot opremo, ki je bila v njih, ločeno pa so se plačevali tudi vsi obratovalni stroški, tako za uporabo prostorov, kot tudi stroški povezani z osnovnimi sredstvi, ki so bili prav tako vzeti v najem. Glede na finančno situacijo in krizo je najemnina postajala vedno večje breme oz. nesorazmeren strošek in tako sva se konec leta 2011 oz. v začetku 2012 z lastnikom prostorov dogovorila, da te prostore proda, pri čemer je bil ugotovljen daljši plačilni rok, ker enostavno ni bilo denarja za enkratno plačilo kupnine. Zato, da bi odvetniška družba lahko knjižila amortizacijo prostorov in s tem povezane stroške, je bilo v pogodbi dogovorjeno oz. s strani prodajalca odobreno, da se lastninska pravica na prostorih prenese na kupca, to je odvetniško družbo takoj. V pogodbi je bilo jasno določilo, mislim da je to točka 3, da če kupnina ne bo plačana v pogodbenem roku, se bo štelo, da je pogodba razveljavljena po samem zakonu, ker je bila določba o plačilu kupnine bistveni element te prodajne pogodbe. Na račun kupnine sta bila plačana dvakrat zneska po 10.000,00 Eur. Glede na odrejen pripor in glede na dejstvo oz. očitne znake, da se je pripor odredil v nasprotju z vsako dotedanjo sodno prakso RS, da se v aktih zanika veljavnost osnovnih pravnih načel, da se podajajo očitki, ki so v direktnem nasprotju s posameznimi zakonskimi rešitvami, je bilo očitno, da ta pripor ne bo kaj kmalu odpravljen. Posledica takega ravnanja bi bilo, da bi bilo potrebno odvetniško družbo poslati v

stečajni postopek, ko bi se nabrali dolgovi, ki ne bi bili plačani. Da bi se taki situaciji izognil, je bila edina možnost izbris odvetniške družbe po skrajšanem postopku. Pogoje za izbris pravnega subjekta po skrajšanem postopku ureja ZGD, med drugim so pogoji, da družba nima zaposlenih oseb in da družba nima neporavnanih obveznosti. Zaradi tega je bila urejena sprememba mojega statusa, tako da nisem bil več zaposlen v odvetniški družbi, ampak sem zopet pridobil status samostojnega podjetnika, s čimer je bil izpolnjen 1. pogoj, za 2. pogoj pa se je stanje rešilo tako, da se je razveljavila prodajna oz. kupna pogodba in da se je s prejšnjim prodajalcem, Rudolfom Trčkom uredilo premoženjskopravna razmerja na način, kot izhaja iz listin v spisu in po katerih odvetniška družba ni bila več dolžnik iz naslova nakupa poslovnih prostorov. Ker so bili s tem izpolnjeni vsi pogoji, se je lahko odvetniška družba izbrisala iz registra po skrajšanem postopku.

Iz listin, ki so v spisu jasno izhaja, da je bilo na račun kupnine plačanih 20.000,00 Eur, ki so se v skladu s pogodbenim določilom o tem, kaj se zgodi, če pride do prenehanja veljavnosti prodajne pogodbe upoštevali kot plačilo uporabnine za čas, kolikor je trajala razveljavljena prodajna pogodba.

Kot sem pojasnil zgoraj je bilo izrecno dogovorjeno, da se lastninska pravica prenese na odvetniško družbo pred plačilom celotne kupnine. Za zavarovanje plačila kupnine je bilo po eni strani uporabljeno zakonsko določilo o plačilu kupnine v roku, kot bistvenem elementu prodajne pogodbe, po drugi strani pa sva se s Trčkom dogovorila, da bom potem, ko bo odvetniška družba v zemljiški knjigi vknjižena kot lastnik prostorov, ustanovil zemljiški dolg za znesek prodajne cene in mu tudi potem, ko bo izdano zemljiško pismo, le-tega izročil. Zemljiški dolg je bil ustanovljen, zemljiško pismo pa je zemljiška knjiga sodišča, ki je vodila postopek izdala, vendar je bilo to pismo prevzeto le nekaj dni pred odrejenim priporom, zato je popolnoma jasno, da pisma še nisem mogel izročiti oz. po pravilni zakonski diktaciji indosirati na upravičenca za poplačilo iz tega pisma.

V zvezi z razveljavitvijo prodajne pogodbe in dogovorom, da se zadeva uredi tako, da se nepremičnina proda družbi Finesto najem, je bila sklenjena prodajna pogodba v sistemu DDV-ja, kar pomeni, da se DDV pri takem poslu prikaže, vendar ga ni potrebno dejansko plačati, na podlagi veljavnih zakonskih določil. Zato izhaja iz vseh listin, da je bil promet po drugi prodajni pogodbi izvršen odplačno, saj je ta promet evidentiran tudi v vseh uradnih evidencah Davčne uprave. Trditev o brezplačnosti prenosa, zato nima nobene podlage, ne v listinah v spisu, torej dejanskem stanju, niti v zakonodajni ureditvi, ki ureja tovrstna vprašanja.

V tem postopku se ukvarjamo z vprašanjem odvzema koristi, pri čemer iz nobene listine, ki je v spisu ne izhaja, da sem prejel kakršnakoli denarna sredstva iz očitane premoženjske koristi v znesku nekaj nad 2.000.000,00 Eur.

Glede družbe Finis d.o.o. je v spisu pogodba o fiduciji, to je pogodba o upravljanju tujega premoženja za tuj račun. Kot sem že povedal v svojem ugovoru zoper sklep, smo kot celotna družina v letu 1996, ko je bil sin star 2 leti, se odločili za nakup vikenda na hrvaški obali, namesto preživljanja lastnih dopustov in dopustov starih staršev v počitniških kapacitetah drugih subjektov. V tistem času sta bila tako moj oče kot tast že kar v letih, zato je med nami bil dogovor, da se bo okoli premoženja na Hrvaškem zadeva uredila tako, da bom jaz tisti, ki bom „skakal naokoli“, da ju ne bi po nepotrebnem obremenjeval, pri čemer pa se je v sami družini vseskozi vedelo, o čem grejo posli in na kaj se nanašajo. V letu 2002 se je pojavila možnost, da zamenjamo lokacijo za vikend tako, da pridemo do boljše lokacije. Takrat je bil med menoj, mojim očetom in tastom sklenjen dogovor, da bosta svoje premoženje, ki sta ga takrat imela, namenila za nakup novega objekta in da se to premoženje v končni fazi prenese kot njuna dediščina na edina dva vnuka, ki ju imata, to sta moja otroka. Kot izhaja iz listin v spisu, je bila oktobra 2002 sklenjena prodajna pogodba za nakup nove nepremičnine, ki je predstavljala parcelo z obstoječo vikend hišo. To hišo bi bilo treba

obnoviti, zato smo začeli razpravljati o tem kako in kaj se naj to naredi. Istočasno se je v istem naselju pojavil naprodaj tudi projekt za izgradnjo 4 apartmajev, kar je prodajala družina, kjer sta se zakonca ločevala in ker smo imeli na razpolago še nekaj denarnih sredstev, smo se odločili za nakup tega projekta z namenom njegove realizacije in vložitve vseh sredstev v namen adaptacije kupljenega vikenda. Tako se je ta projekt vodil po posebni družbi, zgrajeni so bili apartmani, ki so bili tudi prodani, pogodbe so v spisu. Prav tako se je izvedla preprodaja parcele v istem naselju, ki je bila poleg te, kjer se je projekt izvajal, prav tako se je izvedla prodaja starega vikenda in tudi preprodaja parcele v Lovrečici. Vsa sredstva, razen iz prodaje v Lovrečici, so bila vložena v adaptacijo novega vikenda.

Vseskozi od dogovora v letu 2002 dalje, je bilo v družini popolnoma jasno, da gre za premoženje mojega očeta in tasta, saj sta vložila začetni kapital, sam sem bil dolžan s premoženjem upravljati, v primeru potreb pa sem založil tudi denarna sredstva, vendar sem štel, da ne gre za pridobivanje kake lastninske pravice, ampak dejanja v korist mojih otrok.

Da pri sklenitvi pogodbe o fiduciji ne gre za nobeno antitadiranje, izhaja iz preprostega dejstva, da je bila ta pogodba podpisana na isti dan, kot je bila podpisana tudi pogodba o nakupu novega vikenda.

Za ta projekt je moj oče meni izročil približno 350.000,00 Eur, katere je imel iz naslova zaprtja svoje obrti ob upokojitvi, ko je prodal tako tovorno vozilo, kot delovni stroj. Prav tako sta moj oče in mama prodala vikend na Kureščku, za katerega sta prejela tudi kupnino, poleg tega je moj oče, ki je bil celotno svojo delovno dobo obrtnik, prodal še nekaj zemljišč, iz katerih je tudi prejel znatna sredstva. Moj tast je v ta projekt vložil okoli 75.000,00 Eur, katere je tudi zaslužil v svoji 40-letni delovni dobi in vsaj v času, ko sem ga poznal, je upravljal poleg redne službe še eno službo.

Sam sem se z nepremičninskim poslom na Hrvaškem ukvarjal od leta 1994 dalje, ko sem začel s posredovanjem pri prodaji nepremičnin slovenskih podjetij, ki so se finančno sesula zaradi razpada jugoslovanskega trga. Ker niso vedela kako bi prišla do denarnih sredstev, so začela prodajati svoje počitniške kapacitete in tako sem za pretežni del počitniških kapacitet v slovenskih podjetjih na Cresu v naselju Martinščica in naselju Bučanje oz. Nerezine ter Stinico, izvedel okoli 200 prodaj počitniških kapacitet. Te prodaje so tekle od leta 1994 do približno 1999. V tem času sem dobil ogromno poznanstev iz nepremičninskih krogov na Hrvaškem, s katerimi sem ostal v kontaktih tudi še kasneje. Na račun teh poznanstev sem tako prišel do informacije, tako o prodaji drugega vikenda, kot o prodaji projekta za apartmaje, kot o parceli v Lovrečici.

Z obnovo starega vikenda smo pričeli v letu 2005 nekaj malega, glavčina pa se je začela v letu 2006, ter je bila obnova zaključena v začetku leta 2008, tako da smo celotna rodbina, to pa je moja družina, družina mojih staršev in mojega tasta, skupaj pa nas je samo 9, preživeli prvi dopust v novem objektu v letu 2008.

Že iz te časovne opredelitve je popolnoma jasno, da v premoženje, ki sem ga opravljal za očeta in tasta, ni moglo biti vloženo nobeno denarno sredstvo iz očitkov, ki se dajejo v tem postopku.

V skladu s fiduciarno pogodbo so se vsi nepremičninski posli vodili kot posli družbe Finis, na kar kaže tudi dejstvo, da je bila projektna družba za izgradnjo apartmajev pripojena k družbi Finis, ter so bila vsa denarna sredstva vnesena v družbo Finis kot posojila. Da so bila ta posojila zavedena na moje ime, pa je enostavno iz razloga zakonske ureditve na Hrvaškem, ko se lahko posojila vnašajo po lastniku, sicer je potrebno izvesti obširen postopek za pridobitev soglasja za vnos posojila po tujcu. Ker sem se na podlagi pogodbe o fiduciji formalno vodil kot lastnik družbe Finis, je tako tudi popolnoma jasno, da so se posojila odplačevala v mojem imenu, pri čemer pa nikoli ni bilo spora v

družini, da gre za posojila, ki so dejansko last obeh dejanskih lastnikov družbe.

Glede na vedno večjo medijsko gonjo, ki jo je ustvarjal Bojan Oblak v zvezi s postopkom HKS Sicura, smo se poleti 2012 jaz, moj oče in tast dogovorili, da se družba Finis prenese na njiju v skladu s pogodbo o fiduciji. Ker je bilo potrebno v zvezi s postopki na Hrvaškem pridobiti OIB številko, za kar je potreben določen čas, je tako do dejanskega prenosa poslovnega deleža prišlo potem, ko so bile vse formalnosti urejene oz. pridobljene OIB številke in ta prenos s kakšnim postopkom v Ljubljani nima nobene povezave. Zaradi starosti očeta in tasta je bilo dogovorjeno, da še naprej ostanem direktor družbe in urejam vse postopke na Hrvaškem, da njima ne bi bilo potrebno toliko potovati. V letu 2013, ko se je videlo, da pripor ne bo odpravljen, pa sta sama sprejela sklep o moji razrešitvi, sebe postavila za direktorja in uredila ostale formalnosti, ki so bile potrebne, da je družba lahko naprej poslovala, saj bi se drugače tudi lahko za to družbo začel stečajni postopek.

Glede na dejstvo, da so se nepremičninski posli vodili v korist družbe Finis oz. njenih dejanskih lastnikov, je bila v začetku leta 2013 sklenjena tudi pogodba o prenosu terjatev iz naslova danih posojil, ko se je poznal znesek teh posojil po končanem poslovnem letu, pri čemer je bil dogovor med mojim očetom in tastom, da se zaradi enostavnosti to posojilo prenese samo na tasta. V zvezi s tem urejanjem, pa so kasneje izvedli tudi postopek zavarovanja te terjatve.

Na vprašanje, ko sem zgoraj navedel, da je bila projektna družba za izgradnjo apartmajev pripojena k družbi Finis povem, da je bila ta družba Lavra d.o.o. To dejstvo potrjuje tudi podatek iz listin v spisu, da je zadnji apartma prodala družba Finis, predhodne tri pa družba Lavra.

Na vprašanje predsednika senata, kdo naj bi po sklenjeni pogodbi o fiduciji ustanovil družbo Finis d.o.o., odgovorim, da jaz. Vendar se je družba na začetku ustanovila na tretjo osebo, to je na Andrija Alaber, potem pa je prišlo do prenosa te družbe na moje ime. Na vprašanje odgovorim, da je bila družba Finis ustanovljena na edinega družbenika in direktorja Andrijo Alaberja, zato ker je on na tistem območju prebival in mi je v tistih dnevih, ko se sam nisem nahajal na Hrvaškem pomagal z izvedbo kakšnega opravila, v kolikor je bilo potrebno, saj sem se sam drugače tedensko nahajal 3 do 4 krat na Hrvaškem.

Na vprašanje predsednika senata ali sem tudi sam vlagal kakšna sredstva v družbo Finis, odgovorim, da „nekaj malega“ v denarnih sredstvih, vendar sem se že ob sklenitvi fiducije odpovedal vsakršnemu svojemu lastništvu v korist dejanskih lastnikov oz. kot je bilo določeno s fiducijo končnih koristnikov tega premoženja. Sredstva za to družbo sem vlagal tako, da ko je bilo potrebno založiti kaj denarja, da sem pač založil ta del denarja. Glede na dane možnosti sem lahko le prinesel gotovino in jo vložil na transakcijski račun te družbe. Povem, da je bila tudi družba Lavra ustanovljena v zvezi s pogodbo o fiduciji. Na koncu povem, da je največ sredstev v družbo Finis vložil moj oče in sicer kot sem že predhodno povedal, je vložil sredstva v višini 350.000,00 Eur, medtem ko je moj tast vložil nadaljnjih 75.000,00 Eur. Jaz pa sem več ali manj vložil svoje delo, znanje in druga potrebna opravila.

Ponovno izjavljam, da iz odkupa terjatev nisem prejel nobenih denarnih sredstev, da razen družinskega premoženja v hrvaško podjetje ni bilo vloženo nobeno drugo sredstvo in da iz časovnega vidika poteka dogodkov nedvomno izhaja, da premoženje družine nima nobene povezave s tem postopkom.

Ugotovi se, da ni drugih vprašanj.

Odredi se odmor.

Nadaljevano ob 11.20 uri.

Prisotni isti.

Prebere se:

- 20. zvezek stečajnega spisa opr.št. St 1866/2008 od list. št. 2613 do konca zvezka.

Senat sprejme

s k l e p,

da se vsebina listinskih dokazov na kratko pove.

Obt. Brane Gorše ima pripombo na dopis okrožne sodnice na list.št. 2613 spisa:

V zvezi z vsebino tega dopisa je nesporno, da pri prodaji pravne osebe Hidro Koper ni šlo za prodajanje nobenih posameznih nepremičnin in da zato RB Nekretnine kot kupec pravne osebe niso mogle imeti nobenega upravičenja, da postanejo lastnik posameznih nepremičnin, kot se to zmotno zatrjuje v obtožnici.

Obt. Brane Gorše ima pripombo na dopis stečajne pisarne pri Okrožnem sodišču v Kopru z dne 13.10.2009, na list. št. 2700 spisa in priložene listine:

V zvezi s priloženimi listinami k temu dopisu izhaja, da je poleti 2007 potekalo usklajevanje z organi na MOP v povezavi z nepremičninami iz vl. 804 k.o. Bertoki. Iz istih listin jasno izhaja, da te nepremičnine niso imele nobenega statusa javnega dobra, kar izhaja tudi iz dejstva, da so v vl. 2948 k.o. Bertoki vpisane parcele s poddelilkami kot v vl. 804 k.o. Bertoki, pri čemer te parcele ležijo ena zraven druge in gre v enem primeru za že urejeno stanje in vknjižno lastninsko pravico. V drugem primeru pa še za neurejeno zemljiškooknjižno stanje. Skupna lega nepremičnin na istem območju, ki podleže istemu okoljskemu aktu, ki opredeljuje rabo zemljišč, ne more imeti za rezultat, da gre v enem primeru za navadna zemljišča, v drugem primeru pa za zemljišča opredeljena z javnim dobrom, razen v primeru, da je na tem zemljišču zgrajen objekt javne infrastrukture, do katerega imajo prost dostop vsi in tudi služi vsem. Iz listin izhaja, da na nobeni parceli iz vl. 804 k.o. Bertoki ni zgrajen noben objekt.

Opredelitev neke nepremičnine kot javnega dobra je bila uvedena z Zakonom o stavbnih zemljiščih, kasneje pa je to področje urejal Zakon o graditvi objektov. Po stečajni zakonodaji je presečni datum za ugotavljanje kakršnihkoli posledic v zvezi s premoženjem stečajnega dolžnika dan začetka stečajnega postopka. Zakon pravi, da v stečajno maso spada vse premoženje stečajnega dolžnika in da se na dan začetka stečajnega postopka oblikuje stečajna masa, torej pri oblikovanju stečajne mase, stečajni upravitelj ne izvaja nobenega lastnega voljnega ravnanja, saj je že zakon utemeljil kaj stečajna masa je.

Na dan začetka stečaja ni bil odprt noben postopek opredeljevanja javnega dobra na zemljiščih iz vl. 804 k.o. Bertoki, niti ni bil ta postopek začel nikoli v času trajanja stečajnega postopka do dneva

prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe.

Zakon določa obligatorno obveznost vsakogar, ki ima ali misli da ima kakršnokoli pravico na premoženje stečajnega dolžnika, da to svojo pravico prijavi v stečajnem postopku, v roku dveh mesecev od dneva objave oglasa o začetku stečajnega postopka.

Kot smo brali listine iz stečajnega spisa, nihče ni prijavil nobene pravice, ki bi se nanašala na nepremičnine iz vl. 804 k.o. Bertoki in tako ni bila prijavljena nobena izločitvena pravica. Pojasniti pa je treba, da je bilo potrebno status vodotokov oz. tistih parcel, za katere je tako želela država urediti, ker je Zakon o vodah začel veljati pred dnevom začetka stečajnega postopka in je veljala zakonska domneva, da so te nepremičnine postale last države.

V tem postopku od mojega prvega zaslišanja v februarju 2013 opozarjam na nepravilno prikazovanje pravnih institutov v obtožnici in vseskozi ponavljam kakšna je zakonska ureditev za posamezno vprašanje in v podkrepitev teh mojih navedb navajam tudi sodno prakso, v kolikor je potrebno. Upam, da bo argument prava potekal nad argumentom moči.

Obt. Brane Gorše ima pripombo na dopis odv. Roka Geroviča na Ministrstvo za pravosodje z dne 23.9.2009, na list. št. 2664 do 2669 spisa:

V dopisu se sklicuje na dopis zemljiške knjige Okrajnega sodišča v Kopru, ki je trdila, da so sporna zemljišča grajeno javno dobro državnega pomena in tako last države. Če bi ta trditev zemljiške knjige Okrajnega sodišča v Kopru zares držala, potem to sodišče v letu 2010 ne bi smelo dovoliti vknjižbo lastninske pravice v korist MO Koper, saj občina kot taka ne more postati lastnik grajenega javnega dobra državnega pomena. Iz navedenega izhaja, da je zemljiška knjiga Okrajnega sodišča v Kopru s sklicevanjem na napačno podlago, zavrnilo predlog vknjižbe lastninske pravice v korist podjetja Hidra Koper.

Iz izpovedi priče odv. Simonittija izhaja, da je pred sklenitvijo pogodbe jasno vedel o obstoju statusa zemljišč iz zgornje št. 804 k.o. Bertoki in da je s pristopom na javno dražbo to tudi potrdil, saj je s tem pristopom potrdil, da mu je predmet prodaje dobro poznan.

Še enkrat opozarjam, da je bila predmet prodaje prodaja pravnega subjekta, da je ta prodaja urejena v zakonskih določbah in da je posledica te prodaje zgolj vknjižba oz. vpis kupca kot lastnika na družbi, ki je bila predmet prodaje. Da je bilo to storjeno v konkretnem primeru, jasno izhaja tako iz sklepov sodišča, kot tudi registrskega izpiska, katerega smo v dokaznem postopku že prebrali in iz katerega je razvidno, da je RB Nekretnine 100 % lastnik podjetja Hidro Koper d.o.o.

Opredelitev neke nepremičnine v času odločanja, torej v letu 2008 ali 2010 kot javnega dobra, je bila možna le na podlagi uporabe določil Zakona o graditvi objektov, ki je v svojih členih jasno določal pogoje, pod katerimi lahko nekdo postane ali lastnik nepremičnine, ki je opredeljena kot javno dobro, ali pod katerimi se lahko neka nepremičnina opredeli kot javno dobro. Iz člena 213 izhaja, da je edini subjekt, ki je bil upravičen do kakršnihkoli upravičenj na nepremičninah iz vložne številke 804 k.o. Bertoki Hidro Koper, saj je v tem vložku v njegovo korist bila vknjižena pravica, ki je kot taka bila podlaga za ta upravičenja. Take pravice ni bilo vknjižene niti v korist MOK niti v korist države.

Odredi se odmor.

Nadaljevano ob 12.51 uri.

Prisotni isti.

- prebere se listine v modrem fasciklu z oznako: Priloga C1 (II Kpd 57600/11).

Senat sprejme

s k l e p:

Preberejo se tudi listinski dokazi iz originalnega spisa Okrajnega sodišča v Kopru opr. št. In 04/00145.

Obt. Brane Gorše ima pripombo v zvezi s prijavo terjatve v postopku prisilne poravnave :

Kot dodaten dokaz, da so vse moje trditve o tem, da je šlo pri terjatvi Hidra Koper do Toncitya za navadno terjatev, izhaja tudi iz prijave terjatve, ki jo je izvedla prejšnja upraviteljica in iz katere je razvidno, da se prijavlja navadna terjatev, brez kakršnekoli ločitvene pravice, katere obstoj zatrjuje tožilstvo.

Glavna obravnava se bo nadaljevala **dne 14.3.2014 ob 9.00 uri v sobi št. 120, za kar so stranke že prejele vabilo.**

Vse obtožence se opozori, da morajo na preloženo gl. obravnavo pristopiti, sicer se lahko zoper njih odredi prisilna privedba ali pripor.

Obt. Barbara Gorše povem, da bom sama obvestila Matjaža Bizjaka, da kot priča pristopi na preloženo gl. obravnavo dne 14.3.2014 ob 9.00 uri v sobi št. 120 in ni potrebno, da bi mu sodišče posebej pošiljalo vabilo.

Zaključeno ob 13.40 uri.

ZAPISNIKARICA:
Majda Mečulj

PREDSEDNIK SENATA:
Julijan Glavina